

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

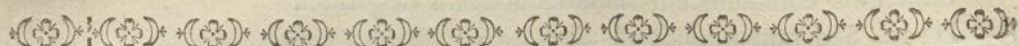
Actus primi scena tertia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS PRIMI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Σώκρατες.

- Ω Σωκρατίδιον. ΣΩΚΡ. Τί με καλεῖς, ὦ Φήμερε;
 ΣΤΡ. Πρωτόν μ' ὄ, π' ἀρᾶς, ἀντιβολῶ, κέτειπέ μοι.
 225 ΣΩΚΡ. Ἀεροβατῶ κ' ἀειφρονῶ τὸν ἥλιον.
 ΣΤΡ. Ἐπειτ' ἀπὸ τὰρρῶ τῆς θεῆς ὑπερφρονεῖς,
 Ἄμ' οὐκ ἀπὸ τ' γῆς εἶπες. ΣΩΚΡ. Οὐ γ' ἂν ποτε
 Ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα παράγματα,
 Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, κ' τ' φροντίδα
 230 Λεπίλῳ καταμίξας ἐς τ' ὅμοιον αἶερα.
 Εἰ δ' ἂν χαμαί, τ' ἂνω κέτωθεν ἐσκόπην,
 Οὐκ ἂν ποτ' εὔρον. εἰ γ' ἄλλ' ἢ γῆ βία
 Ἐλκή τῶς αὐτῷ τ' ἰκμάδα τ' φροντίδ' ὦ.
 Πάχῃ δὲ ταῦτό τετο κ' τὰ κέεδαμα.
 235 ΣΤΡ. Τί φῆς; ἢ φροντίς ἔλκή τ' ἰκμάδ' εἰς τὰ κέεδαμα;
 Ἴθι νῦν, κατὰβῆθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,
 Ἴνα μ' ἐκδιδάξῃς ὄντες ἐνεκ' ἐλήλυθα.
 ΣΩΚΡ. Ἦλθες δὲ χεῖ τί; ΣΤΡ. Βυλόμῳ μαθεῖν λέγειν.
 Ὑπὸ γ' τῶκων, λήξτων τε δυσκολωτάτων
 240 Ἄγρωμι, φέρομι, τὰ λήματ' ἀνεχράζομι.
 ΣΩΚΡ. Πόθεν δ' ὑπὸ χρεῶς σαυτὸν ἔλαθες γυόμῳ;
 ΣΤΡ. Νόσθ' μ' ἐπέτειψαν ἰπτικῆ, δαινὴ Φαγαῖν.
 Ἄλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σὸν λόγων,

Τὸν

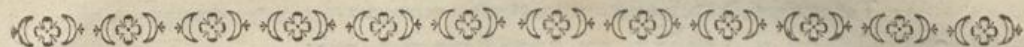
v. 223. Ὡ Φήμερε] O homo, quasi Socrates ipse non fit homo; duplici sensu: vel quia res humanas contemnat scilicet, ut nec humana videatur forte creatus, sed Deus aliquis: hinc etiam per machinam, ut Dii solent in tragoediis, apparebat, sed ridicule in corbe pensili. Alexis apud Athenaeum VI. εἶπ' ἐκ νύκτα φησι γράφειν κρεμαμένους κ' θάλλον ἀποπέμψου τὰς ἀνεμῆνας, ἀπὸ μηχανῆς πικρῶν, ὥσπερ οἱ θεοὶ. Deinde proxime sequenti anno dicit se legem laturum, ut (piscatores) pendentes vendant: & sic citius dimittent entores suos, si e machina, tanquam Dii, vendant; quia machina subito apparere solet. Vel quia Sileno simillior videretur quam homini, utpote calvus & simus; quare & in Symposio Platonis adolescentulus aliquis in eum jocatur, & rursiorem dicit Silenis. Itaque Comicus facit eum loquentem, talibus verbis, qualibus Pindarus fecit loquentem Silenum, cujus haec sunt verba apud Scho-

lasten: ὦ τέλας ἰσήμερε, γήπιε, βελίξτε κρήματα' μοι κομπάου; O miser homo! fatuus, incedis opes mihi jactans? Homines ἰσημέριος vocat Aeschylus substantive, in Prometheus v. 82. θεῶν γῆρα σολῶν ἰσημέρισσι προστίθ'· Deorum dona compilans da mortalibus. & v. 253. καὶ νῦν φλογωτὸν πῦρ ἔχου ἰσημέριοι; Nunc ergo ignem flammam habent mortales? & v. 944. ἢ ἰσημέριον εἰς θεῶν, ἢ ἰσημέριος τορὶνα τιμᾶς· te qui deliquisti adversum deos, qui hominibus praebuisti dona. Euripides in Oreste v. 973. ἰὼ, ἰὼ, πανόμῳτ' ἰσημέριων ἰδὲν· O nimirum lacrymabiles mortalium gentes. Vide notata ad Aves v. 638.

v. 225. Ἀεροβατῶ] Hunc versum sarcastice infra repetit Strepsiades numero 1506.

v. 227. Εἶπες] Subintelligitur: εἰ θεὸς ὑπερφρονεῖν. Ut in Ranis v. 74. ταῦτο γὰρ τοι καὶ μ' νῦν ἐστ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τὰτ' ἀγαθὰ. Nam ibi manifeste subauditur: ἐστὶν ἀγαθόν. Sic Lucianus de Confer. Historia:

φίξ'

SCENA TERTIA.

STREPSIADES, SOCRATES.

STR. O Socrates.

SO Socratisce. SOCR. Quid me vocas mortalis?

STR. Primum obsecro dic mihi quid facis?

225 SOCR. Per aërem incedo, & solem inspicio atque contemplor.

STR. Itane a crate deos despicias,

Non vero a terra, si modo oportet eos despiciere. SOCR. Nunquam enim

Potui recte indagare res coelestes

Nisi animo suspenso, & meditatione

230 Permissa cum aëre sibi consimili.

Si vero humi stans superna ab inferiore loco spectarem,

Nunquam potui illa indagare. Non, inquam; verum terra vi quadam

Trahit ad se humorem meditationis.

Idem autem contingit nasturtio.

235 STR. Quid ais? num meditatio trahit humorem in nasturtium?

Descende, nunc mi Socratisce, & ad me veni,

Ut me illa doceas quorum gratia veni.

SOCR. Quamobrem vero venisti? STR. Cupiens addiscere artem dicendi.

Nam ab usuris, & creditoribus difficillimis

240 Agor, feror, bona mea pignus capiuntur.

SOCR. Quomodo non animadvertisti te obaeratum factum?

STR. Morbus me perdidit equestris, vehemens in vorando.

Sed me doce alterum tuorum sermonum,

Illum

φειτικὸν ἰδοῦναι μοι — τὸ εἰπεῖν· ὡς ἱεραὶοὶ τῦτο ἔξῃ ὁ
 ἡμῶν δέχων, ἔγωγε τὰς πράξεις καὶ φησὶσσομαι ἡδὴ συγ-
 γράφειν ἀξίους· τὸ γὰρ ποιῶν, εἴπερ ἀρα, ἡμῶν ἰδὴ
 καταλαπτεῖν λογίζεσθαι, ἢ αὐτὸν εἰπεῖν· Ineptum mihi vi-
 sum est, quod diceret: imperatorem nostrum id eximium ha-
 biturum, cujus res gestas etiam Philosophi jam non dedignen-
 tur describere; nam id, an etiam (eximium sit,) nobis
 debebat reliquisse cogitandum potius quam ipse dixisse.

vf. 232. Οὐ γὰρ ἀλλὰ] Loca in quibus haec parti-
 culae sic junctae occurrunt apud Comicum, diligenter
 sunt annotata in Indice in ὁ. Scholiastes hic dicit pro
 καὶ γὰρ poni Attice.

vf. 238. Ἦλθε δὲ κατὰ τί;] Similiter in Pace vf. 192.
 τίς δὲ κατὰ τί; & in Avibus 917. ἀπὸ δὲ ποῦ κα-
 τὰ τί δέου' ἀποθάρης; Scholiastes etiam monet ita lo-
 cutum esse Comicum in Pace, nempe vf. 191.

vf. 240. Ἀγόμεναι, φερόμεναι] Euripides in Troadibus vf.
 1310. ἀγόμενα, φερόμενα. Agimur, ferimur. Demo-

sthenes de Syntaxi: τὸς μὲν συμμάχους ἀγασί καὶ φέρο-
 σι τὸς δὲ πελαγίους μὴ δὲ ὄρασιν· Ut socios quidem agant
 & ferant; hostes ipsos nec videant. Idem contra Timo-
 cratem: καλαδίαν καὶ ἀγῶν καὶ φέρον ὄραε· Incuriones
 faciens, agens ac ferens eos. Ita usurpant & Latini hanc
 proverbialem formulam, pro vexare, populare, vide
 Gellium Lib. II. cap. 6.

vf. 241. Σαυτὸν ἔλαβε] In Pace vf. 32. ἔως λάβης σαυ-
 τὸν διαφραγίς. Aelianus Epist. 13. μὴδὲ οὐδὲ ὁ θυμὸς αἰε-
 λάβης προαγίτω· μὴ καὶ μανίς σαυτὸν λάβης· Neque in
 iracundia in oblivionem deducat; ne forte parum sentias in-
 dudum insanire. Quod si quis ejusmodi orationes inver-
 tat, idem erit sentus, hoc modo: πῶς σαυτὸν λάβων
 γέγονας ὑπέχρησας; ἔως λάβων σαυτὸν διαφραγίς· μὴ κα-
 θῆς σαυτὸν μανίς. Ita Aelianus Var. II. Lib. I. cap. 7.
 ἔσαν αὐτὸς λάβων ὑποκατάμει φάλασι· Quando improden-
 tes hyoscycinum gustaverint.

- Τὸν μηδὲν ἑποδιδόντα. μηδὲν δ', ὄντιν' ἂν
 245 Πράττη μ', ὁμῶμά σοι καταθήσειν τὰς θεάς.
 ΣΩΚΡ. Ποίως θεὸς ὁμεί σὺ; πρῶτον γὰρ θεοί
 Ἡμῖν νόμισμα ὅσα ἔστι. ΣΤΡ. Τὰ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
 Σιδαρίοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 ΣΩΚΡ. Βέβη τὰ θεῖα ἀράγματ' εἶνευ σαφῶς,
 250 Ἄτ' ἐπὶν ὀρθῶς; ΣΤΡ. Νὴ Δί', εἶπερ ἐπὶ γέ.
 ΣΩΚΡ. Καὶ ξυγγενέας ταῖς Νεφέλαισιν εἰς λόγους,
 Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤΡ. Μάλιστ' ἄγε.
 ΣΩΚΡ. Κάθιζε τοίνυν ὅππ' τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
 ΣΤΡ. Ἴδ' ἑθέμην. ΣΩΚΡ. Τετονί τοίνυν λαβέ
 255 Τὸν σέφανον. ΣΤΡ. Ἐπὶ τί σέφανον; οἴμοι Σόκρατες·
 Ὄσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
 ΣΩΚΡ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰς τελευθέρους
 Ἡμεῖς ποιῶμεν. ΣΤΡ. Εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
 ΣΩΚΡ. Λέγειν γενήσῃ τειμμα, κρόταλον, παιπάλῃ.
 260 Ἄμ' ἔχ' ἀπέμας. ΣΤΡ. Μὰ τὸν Δί' εὖ ψεύσῃ γέ με.
 Καταπατήσῃ γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.

vf. 244. Τὸν μηδὲν ἑποδιδόντα] *Sophisticam Rhetoricam*,
 ad eludendos creditores.

Ibid. Μηδὲν ὄντιν' ἂν πράττη μ'] Apud Xenoph. in
 Apomn. I. aliquis ad Socratem dicit: εἴδνα γὰρ τῆς
 συνομιλίας ἀργύριον πράττην. *A nemine exigis argentum ob
 conversationem. de eodem ibid. τὰς δ' ἰούσας ἐπιθυμῶντας
 δὲ ἐπρόσθετο χρεῖματα. ab his autem qui ipsum desiderarent
 non postebat pecuniam. Vid. ad Ranas vf. 569. Machon
 apud Athenaeum Lib. XIII. p. 581. ἐπιθυμῶντος μισθῶμα
 πρὸς αὐτῶν ἔσθ'· Interrogavit, quantum mercedis postuleret.
 In Ranas vf. 563.*

vf. 245. Ὅμῶμά σοι καταθήσειν τὰς θεάς] Sic infra,
 vf. 1229. ἀποδοῦσιν γ' ἐπὶ ὄμνους τὰς θεάς.

vf. 247. Νόμισμα] Nummus, & aliud, quodcumque
 lege receptum est. Itaque bifariam potest accipi, vel:
 Nos nummos non habemus, quibus impressa sit Dei alicuius
 imago, vel: nos nullos statuimus Deos: ut atheum se prodatur
 Socrates, nam illo se crimine quam maxime oneraverat.

vf. 248. Σιδαρίοισι] Pro σιδαρίοισι. Dorice. Plato Co-
 micus, apud Scholiasten: χαλεπῶς ἂν οἰκήσομεν ἐν Βυ-
 ζαντίοις, ὅτε σιδαρίοισι νομισμασὶ χρῶνται. *aegre habi-
 taremus apud Byzantios, ubi ferreis nummis utuntur.*

vf. 256. Τὸν Ἀθάμανθ'] Respicit ad Sophoclis Atha-
 mantem, qui in dramate cognominī, introductus fuerat
 coronatus a poeta, cum deberet immolari, ex responso
 Apollinis, quia Phryxum filium, instigatus ab eius no-
 verca, voluisset occidere. Haec ex Scholiis ad hunc
 locum, & ex Herodoto in Polymnia. Sic etiam Demo-
 nactem Philosophum Lucianus in eius Vita, dicit coro-
 natum prodiisse in concionem Atheniensium, & se tan-
 quam victimam dedisse immolandum, cum inique esset
 impietatis accusatus, ubi eum haec verba dixisse refert:
 ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμὲ μὲν ἐρῶντες ἱσθρανομένον, ὑμῖς ἤδη
 καὶ με καταθύσατε, τὸ γὰρ πρῶτον ἐκ ἐκαλλιερίσατε.
 Mandato nunc, Athenienses, me etiam, cum me videatis co-
 ronatum; nam prius non litastis. intelligit autem Socratis
 mor-

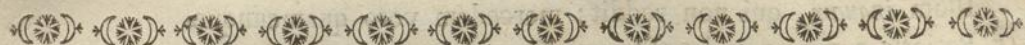
- Illum *inquam*, qui non reddit: mercedem vero quamecunque
 245 Petieris a me, me depositurum Deos juro.
 SOCR. Per quos Deos juras tu? Primum enim Dii
 Nobis nomisma non sunt. STR. Per quos ergo juratis? an
 Per ferreos, ut in Byzantio?
 SOCR. Vis divinas res cognoscere clare
 250 Et recte, quanam sint? STR. Certe, si modo *ullae* sunt.
 SOCR. Et congregi ad colloquendum cum Nubibus,
 Noftris Deabus? STR. Maxime.
 SOCR. Sede itaque in sacro grabbato.
 STR. En! sedeo. SOCR. Hanc itaque accipe
 255 Coronam. STR. Quorsum coronam? heu Socrates,
 Vide ne me sicut Athamantem sacrificetis.
 SOCR. Non fiet: verum omnia ista illis, qui initiantur,
 Nos facimus. STR. Quid itaque lucri hinc capiam?
 SOCR. In dicendo fies tritus, crepitaculum, pollen.
 260 Sed quiesce. STR. Certe quidem non falles me,
 Nam si ita conspergar pollen futurus sum.

mortem, ab Atheniensibus interfecti. Lucretius Lib. I
 de Iphigeniâ maetanda: Cui simul infusa virgineos circum-
 data comtus Ex utraque pari malarum parte profusa est:
 Et moestum simul ante aras adflare parentem Sensit. Et
 apud Virgilium H. Aen. Sinon itidem immolandus dicit:
 Jamque dies infanda aderat: mibi sacra parari: Et falsae
 fruges, & circum tempora vittae.

vf. 259. Τρίμαζ] In Avibus vf. 431. vocat hominem
 callidum, πονηρότατον κινάδου, σίρισμα, κέρμα, τρί-
 μα, παιδάριον ἄλογον. Vide etiam hic in Nub. vf. 446.
 Idem autem est τριβών, de quo infra vf. 867. In Rheto
 Euripidis vf. 625. ad Ulyssē dicitur: τριβών γὰρ εἰ τὰ
 κερμά, καὶ τοῖν σοφός. Es enim exercitatus in calliditate
 & in excogitando solers. Apud Synesium Epist. 120. ad
 eundem Ulyssē dicitur paullo aliter: δριμύτατον μὲν
 ἀβροτέιον ἰσικρε ἴσος καὶ ἰκατατηριμένον ἐκ πράγμα-
 τω. Acerrimus homuncio videris esse & versutus atque exer-
 citatus in rebus; id est, veterator.

Ibid. Κρόταλον] Homo nimium tinniens, tanquam cym-
 balum, quod levi impulsu sonitum ingentem edit: homo
 agilis, versutus, cafer. Ita Ulyssē κρόταλον dicit Cy-
 clops apud Euripidem in ejusdem nominis dramate vf.
 104. οὐδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμύ Σίσυα γὰρ. Novi ho-
 minem tinnulum, acrem Sisyphi prolem. Idem ille Ulyssēs
 κρότημα dicitur in Rheto Euripidis vf. 499. ἔσι δ' αἰμο-
 λάταλον κρότημα Ὀδυσσεύς. Est autem Ulyssēs cafer-
 rimum crepitaculum. id est, nimium callidus dicendi artifex. Ita
 vox κρότις usurpatur de fallacia infra vf. 317. & κροσι-
 δριμύων, qui plebem decipit, in Equit. vf. 855.

Ibid. Παιδάριον] Fies pollen sive tenuissima farina, id
 est, fies subtilissimus orator, sive λέγων τι παιδάριον, ut
 Aeschrius loquitur, ejus locum adducam ad Aves vf.
 430. Dum autem haec dicit, comminuit super Strepsia-
 dis capite lapides friabiles, aut eum farina conspergit,
 ut victimae solebant mola conspergi; nam & iste tan-
 quam victima coronatus erat.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
ΣΤΙΧΩΝ 16.

Ἀναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Εὐφημεῖν χεῖρ' τὸν φρεσβύτιον, ἢ τ' ὀλίγης ὑπακείν.
 ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' ἀῆρ, ὅς ἔχεις τ' γῆν μετέωρον,
 Λαμψέα τ' αἰθήρ, σεμνά τε θεῶν Νεφέλαυ βροντησικέραυοι,
 265 Ἄρθητε, Φάνητ', ὦ δέσποισι, τὰ φρονιτῆν μετέωροι.
 ΣΓΡ. Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τετὶ πύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
 Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἔλθειν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 ΣΩΚΡ. Ἐλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαυ, τὰδ' εἰς ὀπίδειξιν,
 εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπω κορυφαῖς ἱεραῖς χρονοβλήτοισι κἀθησθε.
 270 εἴτ' Ὀκεανῷ πατρὸς ἐκ κήποις ἱερὸν χορὸν ἴσατε Νύμφαις.
 εἴτ' ἄρα Νεῖλω ποταμῶν ὑδάτων χευστοῖσι ἀρέαδε πρὸ χυσιῶ.
 Ἡ Μαυρῶν λίμνῃ ἔχετ', ἢ σκόπελον υφ' ὀρέα Μίμαλ' ἔσθ.
 Ἐπαύσατε δεξάμωμαι θυσίαν, ἢ τοῖς ἱεροῖσι χερρεῖσιν.

vf. 262. Εὐφημεῖν χεῖρ' In Equitibus vf. 1310. εὐφη-
 μείν χεῖρ' καὶ σῆμα κλείειν.

vf. 263. Ἀμέτρητ' ἀῆρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον.]
 Aërem & aethërem Socrates invocat tanquam Jovem.
 Hinc & Euripides, qui solebat Σακράτη παρακαλεῖσθαι
 λαλοῦν, ut cum Comico dicam ex Ranis vf. 1532. ali-
 cubi dixit: ὄρεσ' ἢ ὀλίγ' ὀπίδ' ἀπειρον αἰθήρα, καὶ γῆν
 πῆρ' ἔχονθ' ὕδασι ἐκ ἀγμάλας· τῶτον νόμιζε Ζῆνα, τ'
 εἴ ἢ γε θεῶν. Quod ita verūtur apud Ciceronem Lib.
 II. de Nat. Deorum: Vides sublimē fufum, immoderatum
 aethera, qui tenero terram circumfufū amplectitur? hunc
 summum habeto diuūm, hunc perhibeto Jovem. Ubi vide
 Notam.

vf. 264. Αἰθήρ] In Ranis vf. 793. Euripides preca-
 tur: Ἀιθῆρ' ἡμῶν βοσκίμα. hic in Nubibus vf. 569. καὶ
 μεγαλόνομοι ἡμῶν πατὴρ. αἰθήρα σεμνότατον, βροχῆρι-

μονα πάλαν.

Ibid. Νεφέλαυ] Euripides in Alceftide vf. 242. ἄλιτα
 καὶ φάσθ' ἡμέρας, ἔρανευ τε δῖναυ νεφέλας δρομάει· Ὁ σοφ'
 & lumen diei & caelestes vortices nubis volantis.

vf. 266. Μήπω] Quia Socrates invocabat Nubes, iste
 timens, ne compluatur, vestem conduplicatam imponit
 capiti.

vf. 267. Τὸ δὲ μὴ] Ellipsis: vide ad Plutum vf. 593.
 Ita in Ranis vf. 747. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σε.

vf. 269. Ὀλύμπω κορυφαῖς] Euripides in Bacchis vf.
 556. Πόδι Νύμφαις ἄρα θυροτέρου θυροσσοῦσι θύρας, ἢ
 Δόνου, ἢ κορυφαῖς Κορυκίαις· τὰχα εἴ ἐν πολυδίδοισιν
 Ὀλύμπω θαλάμας· Ubi Nyssae ferarum atricis ibiasos du-
 cis cum thyrsis, o Bacche, an in Corycicis verticibus: an for-
 tassis in Olympi nemorosos cavernis?

vf. 270. εἴτ' Ὀκεανῷ πατρὸς] Ex diversis locis vocat

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN,

VERSUM XII.

Anapaestici Aristophanii.

SOCRATES, STREPSIADES.

SOCR. Ore favere decet senem & auscultare precibus.

SO rex, immense aër, qui terram sublimem tenes:

Et Aether lucide; divaeque venerabiles, Nubes, quae fulminatis & tonatis,

265 Surgite & apparete, o Dominae, Philosopho sublimes.

STR. Nondum etiam nondum, priusquam hanc complicuero, ne compluar.

Mene vero infelicem domo venisse galerum non habentem?

SOCR. Adeste igitur, ô venerandae Nubes, ut vosmet hinc ostendatis.

Sive in Olympi vertice sacro nivali fedetis:

270 Sive Oceani patris in hortis sacram choream instituitis cum Nymphis:

Sive forte in ostio Nili aureis gutturniis hauritis aquam:

Sive Maeoticam paludem obtinetis: sive saxum nivofum Mimantis.

Exaudite & accipite hoc sacrificium, hisque sacris delectamini.

cat Nubes. Similiter apud Aeschylum in Eumenidibus
 vf. 292. Orestes invocans Palladem. ἀλλ' εἰς χάρας ἐν
 πόποις Διὸς κούρης, Τρίτων' ἀμφὶ χεῖμα γυνθλίη πέρε
 σίδουσι — πόδα' εἰς Φλεγαιάν πλάκα — ἐπισκοπέη,
 ἔλθοι' κλέβ' δὲ καὶ πρὸς αὐτὴν, ἂν θεός. Verum, sive in lo-
 cis regionis Libyae circa fluentum Tritonis patris fluvii
 ponti pedem: sive Phlegraeam adspedat plagam; veniat:
 audit enim etiam de longinquo, cum sit Dea. Vocat autem
 Oceanum Patrem Nubium, quia inde maxime oriuntur;
 proinde nemo putet hoc ita accipiendum esse, ut illud
 Homericum: Ὠκεανὸς δ' ὅσπερ γυνὴν πάλιν αἰετὶ
 τυλάει.

Ibid. Χορὸν ἱσθῆς] Sophocles in Electra vf. 282. Χο-
 ρὸς ἱσθῆς. Euripides in Iphigenia ad Aulidem vf. 683.
 εἴσομαι ἀπ' ἀμφὶ βωμῶν, ἃ πάρος, χορὸς. Insituenus ergo
 ebros circa aram, mi Pater?

vf. 271. Νεῖλα προχοαίς] Aeschylus in Supplicibus vf.
 1031. μέδ' ἐπὶ Νεῖλα προχοαίς σίλωμεν ὑμεῖς. Neque
 amplius Nili ostia celeberrimis bymnis. Grammatici volum
 προχοαίς esse ostia fluviorum; Homerus II. P. vf. 263.
 αἶς δ' ἔτ' ἐπὶ προχοαίῃσι διπτεροῦ ποταμοῖο. Vid. Scholia
 Apoll. Rhodii ad Lib. I. vf. 11.

Ibid. Πρόχοαι χρυσίαις] Ἄ πρόχος, quod est a πρό-
 χος, ut ἴσ' a ἴσος. Euripides in Ione vf. 434. ἀλλὰ
 χρυσίαις προχοαίῃσι ἔλθων, εἰς ἀποβαντήρια δρόσον καθύ-
 στω. Sed ibo & aureis gutturniis infundam aquam in vasa
 iustitiae. Antimachus apud Athenaeum Lib. XI. p. 468.
 καὶ ἴσ' ἰσθῆν χίον εἶδα χρυσίην προχέω. & ad libationem
 fuderunt statim aureo gutto. Philoxenus apud eundem
 Lib. XV. 685. κατὰ χεῖρας δ' ἰσθῆ' ἴσθ' ἀπαλοῦ παδ' ἰσθῆ'
 ἐν ἀργυρία προχέω φέρον' ἐπὶ γυνῶν. Aquam lavandis ma-
 nibus fervens venit tenellas puer in argenteo gutto; affudit.